

Arrest

nr. 271 679 van 22 april 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders: X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN & F. LAURENT
Rue Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 31 december 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij als volgt:

A. Feitenrelaas

Jij bent geboren op 11 oktober 2008 in La Libertad en je woonde er tot aan jouw vertrek in de gemeente Cuscatlan. Aldus ben je minderjarig. Je hebt de Salvadoraanse nationaliteit. Jouw moeder (...), jouw vader (...), jouw zussen (...), (...) en jouw broer (...) verblijven eveneens in België.

Op 5 februari 2020 dienden jouw ouders een eerste verzoek om internationale bescherming in België in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jouw meerderjarige zussen (...) en (...) deden op diezelfde dag eveneens een verzoek om internationale bescherming. Jouw vader werkte al tien jaar voor de busmaatschappij 'Transporte Moreno' van jouw grootmoeder van moederskant en werd vijf jaar geleden de beheerder van het bedrijf. De werknemers van de busmaatschappij betaalden 80 dollar per week aan de bendes zodat de bussen zonder problemen konden blijven rijden. Begin december 2019 kreeg jouw vader persoonlijke bedreigingen en vroeg de bende MS-13 hem een bedrag van 5000 dollar, aangezien de eindejaarspremies in El Salvador die maand worden uitbetaald. Sindsdien werd hij bijna elke dag gebeld en bedreigd door de bendeleden. De bendeleden gaven aan dat ze wisten waar jij en jouw zussen en broer trainden en naar school gingen. De bendeleden bleven telefonisch contact opnemen tijdens de maanden december en januari. Jouw vader kon de bendeleden overtuigen om de betaling uit te stellen met de verklaring dat hij het geld nog bijeen probeerde te rapen. De bendeleden kwamen tijdens die maanden ook naar hem vragen bij de verschillende afdelingen van het busbedrijf. In de periode rond 20 december 2019 zette jouw vader jouw broer af aan de zwemtraining in het sportcomplex aan Pole de Portio in Merliot en was hij een parkeerplaats aan het zoeken, toen hij door een bendelid opgebeld werd. De persoon vroeg naar het geld, bedreigde jouw vader en zei dat hij naar de plaats Pole de Portio kon komen om de dingen te regelen. Jouw vader kon hem afwimpelen door te zeggen dat hij meer tijd nodig had. Hij bleef hierna op de parking wachten tot de training van jouw broer gedaan was. Begin januari 2020 vertelden jouw ouders aan jou, jouw zussen en jouw broer dat jullie gingen vluchten uit El Salvador. Op 26 januari 2020 zijn jullie per vliegtuig naar België gereisd. Jullie kwamen aan in België op 27 januari 2020. Op 10 november 2020 weigerde het CGVS jouw ouders en jouw meerderjarige zussen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. Vooreerst werd vastgesteld dat jouw ouders niet als vluchteling konden erkend worden omdat de beweegredenen van de bende van louter criminele en economische aard waren en dat er geen link was met de Geneefse Vluchtelingenconventie. Daarnaast werd geoordeeld dat uit de incidenten in december 2019 en januari 2020 evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade kon worden afgeleid. Dit omdat er ernstige twijfels waren over de waarachtigheid van de vluchtmotieven van jouw ouders. Voorts werd er nog opgemerkt dat jouw vader nooit het slachtoffer is geworden van fysiek geweld en dat zijn profiel van ondernemer op zich niet volstond om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. Jouw ouders en jouw twee meerderjarige zussen dienden een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en op 11 mei 2021 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. De Raad oordeelde dat er geen geloof kon worden gehecht aan de persoonlijke bedreigingen aan het adres van jouw vader vanwege de bende MS-13 die zijn eindejaarspremie opeiste. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 8 februari 2021 diende je, net als jouw minderjarige broer (...), een verzoek om internationale bescherming in jouw naam in. Je verklaarde daarin dat criminele bendes geld vroegen aan jouw vader maar dat hij hen dat niet kon geven waardoor er een grote bedreiging was in zijn hoofde. Voorts vertelde je dat je zelf nooit problemen hebt gehad met bendes in El Salvador maar dat je bang bent dat ze jou in geval van terugkeer zullen ontvoeren of verkrachten. Je voegde tot slot nog toe dat je ondervonden hebt dat de scholen in El Salvador niet zo goed zijn als hier. Jouw broer (...) legde volgende documenten voor: een e-mail van jouw moeder met een (deel van) een artikel over arrestaties in Cuscatlan, twee foto's van jou en jouw broer in El Salvador, Belgische schoolrapporten van jou en jouw broer, attesten van opleidingen en taallessen die jouw ouders en jouw meerderjarige zussen (...) en (...) hebben gevolgd in België en vijf artikels over de algemene situatie in Cuscatlan, La Libertad.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in de aanwezigheid van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde motieven die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek om internationale bescherming, waarvoor de beslissing definitief is. Je stelt dat dat criminele bendes geld vroegen aan jouw vader maar dat hij hen dat niet kon geven waardoor er een grote bedreiging was in zijn hoofde (CGVS, p. 4). Deze problematiek werd reeds door jouw ouders aangehaald in hun eerste verzoek om internationale bescherming (zie arrest toegevoegd aan het administratieve dossier). Het CGVS kan dan ook om de redenen vermeld in het arrest niet besluiten dat er in jouw hoofde elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Verder vrees je dat je ingeval van terugkeer door bendeleden zal worden ontvoerd of verkracht (CGVS, p. 4). Er zijn in jouw verklaringen noch in die van de verzoeken van jouw ouders concrete indicaties te vinden dat de bendes jou zouden viseren. Zelf verklaar je nooit problemen te hebben gehad met bendes, wel zou je via nieuwsberichten en geruchten vernomen hebben dat er verkrachtingen en ontvoeringen plaatsvinden. Je kent zelf niemand die ontvoerd of verkracht is (CGVS, p. 4). Jouw vrees voor de bendes is niet concreet en hypothetisch. Over het feit dat je verklaarde dat je ervaren hebt dat de scholen in El Salvador niet zo goed zijn als hier kan hetzelfde gezegd worden. Hoe dan ook blijkt uit de verklaringen van jouw moeder en de door jouw voorgelegde foto dat je in El Salvador wel degelijk toegang had tot onderwijs, dat je er zwemlessen volgde en deelnam aan een dansoptreden in het zwembad (CGVS moeder, p. 5 en CGVS, p. 5).

Er werden geen andere elementen aangebracht tijdens jouw verzoek die een nieuw licht konden werpen op jouw verklaringen of de verklaringen die jouw ouders in het kader van hun verzoeken hebben afgelegd. De documenten die jouw broer voorlegde in het kader van jouw verzoek bevatten evenmin dergelijke elementen. De e-mail van jouw moeder betreft een nieuwsbericht over de arrestatie van leden van de bende MS-13, bende 18 en de Revolucionarios in Cuscatlan naar aanleiding van klachten van 14 slachtoffers. Jij vertelde dat er in het artikel melding gemaakt wordt van een man die op een bus van je oma werkte (CGVS, p. 4) maar uit de inhoud van het nieuwsbericht kan geen verband worden afgeleid met de door jouw ouders verklaarde problemen. De persartikels die jouw broer neerlegde betreffen nieuwsberichten over de veiligheidssituatie in jouw woonplaats Cuscatlan, aldus zijn verklaring hierover (CGVS, p. 4). Deze informatie heeft geen betrekking op de feiten die jij of jouw ouders eerder hebben aangehaald en is op zich onvoldoende om aan te tonen dat jij het risico loopt om het slachtoffer te worden van geweld door bendes. Uit de twee foto's van jouw en je broer kan geenszins worden afgeleid dat jouw familie problemen kende in El Salvador. Jouw schoolrapport, het schoolrapport van Douglas Emilio en de attesten van de opleidingen die jouw ouders en jouw meerderjarige zussen in België hebben gevolgd geven enkel een indicatie van jullie integratie in België maar kunnen evenmin de beoordeling van de geloofwaardigheid van de vluchtmotieven van jouw ouders ombuigen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat je louter en alleen op basis van jouw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Je hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.retouraupaysapresunepisodemigratoire20210713.pdf>), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi focus salvador. veiligheidssituatie 20201012.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi%20focus%20salvador.%20veiligheidssituatie%20201012.pdf)), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op

<https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf> en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jij bent geboren op 18 januari 2004 in La Libertad en je woonde er tot aan jouw vertrek in de gemeente Cuscatlan. Aldus ben je minderjarig. Je hebt de Salvadoraanse nationaliteit. Jouw moeder (...), jouw vader (...) en jouw zussen (...), (...) en (...) verblijven eveneens in België

Op 5 februari 2020 dienden jouw ouders een eerste verzoek om internationale bescherming in België in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jouw meerderjarige zussen (...) en (...) deden op diezelfde dag eveneens een verzoek om internationale bescherming. Jouw vader werkte al tien jaar voor de busmaatschappij 'Transporte Moreno' van jouw grootmoeder van moederskant en werd vijf jaar geleden de beheerder van het bedrijf. De werknemers van de busmaatschappij betaalden 80 dollar per week aan de bendes zodat de bussen zonder problemen konden blijven rijden. Begin december 2019 kreeg jouw vader persoonlijke bedreigingen en vroeg de bende MS-13 hem een bedrag van 5000 dollar, aangezien de eindejaarspremies in El Salvador die maand worden uitbetaald. Sindsdien werd hij bijna elke dag gebeld en bedreigd door de bendeleden. De bendeleden gaven aan dat ze wisten waar jij en jouw zussen trainden en naar school gingen. De bendeleden bleven telefonisch contact opnemen tijdens de maanden december en januari. Jouw vader kon de bendeleden overtuigen om de betaling uit te stellen met de verklaring dat hij het geld nog bijeen probeerde te rapen. De bendeleden kwamen tijdens die maanden ook naar hem vragen bij de verschillende afdelingen van het busbedrijf. In de periode rond 20 december 2019 zette jouw vader jou af aan de zwemtraining in het sportcomplex aan Pole de Portio in Merliot en was hij een parkeerplaats aan het zoeken, toen hij door een bendelid opgebeld werd. De persoon vroeg naar het geld, bedreigde jouw vader en zei dat hij naar de plaats Pole de Portio kon

komen om de dingen te regelen. Jouw vader kon hem afwimpelen door te zeggen dat hij meer tijd nodig had. Hij bleef hierna op de parking wachten tot jouw training gedaan was. Begin januari 2020 vertelden jouw ouders aan jou en jouw zussen dat jullie gingen vluchten uit El Salvador. Op 26 januari 2020 zijn jullie per vliegtuig naar België gereisd. Jullie kwamen aan in België op 27 januari 2020.

Op 10 november 2020 weigerde het CGVS jouw ouders en jouw meerderjarige zussen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. Vooreerst werd vastgesteld dat jouw ouders niet als vluchteling konden erkend worden omdat de beweegredenen van de bende van louter criminele en economische aard waren en dat er geen link was met de Geneefse Vluchtelingenconventie. Daarnaast werd geoordeeld dat uit de incidenten in december 2019 en januari 2020 evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade kon worden afgeleid. Dit omdat er ernstige twijfels waren over de waarachtigheid van de vluchtmotieven van jouw ouders. Voorts werd er nog opgemerkt dat jouw vader nooit het slachtoffer is geworden van fysiek geweld en dat zijn profiel van ondernemer op zich niet volstond om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. Jouw ouders en jouw twee meerderjarige zussen dienden een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en op 11 mei 2021 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. De Raad oordeelde dat er geen geloof kon worden gehecht aan de persoonlijke bedreigingen aan het adres van jouw vader vanwege de bende MS-13 die zijn eindejaarspremie opeiste. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 8 februari 2021 diende je, net als je jongere zus Gabrielle Maria, een verzoek om internationale bescherming in jouw naam in. Je verklaarde daarin dat jouw ouders naar hier zijn gekomen omdat jouw vader voor de busmaatschappij van je oma werkte en bedreigd werd. Je voegde hier nog aan toe dat jouw ouders je niet veel verteld hebben over de bedreigingen. Voorts vertelde je dat je zelf nooit problemen hebt gehad met bendes in El Salvador maar dat je bang bent dat ze jou in geval van terugkeer iets zullen aandoen. Zo vrees je dat ze jou zullen doden of gevangen nemen. Tot slot vertelde je dat je in El Salvador lid was van een atletiekclub en dat je op de facebookpagina's van vrienden hebt gezien dat Chico, ook een lid van jouw club, na jou vertrek verdwenen is. Ter staving van jouw verzoek legde je volgende documenten neer: een e-mail van jouw moeder met een (deel van) een artikel over arrestaties in Cuscatlan, twee foto's van jou en jouw zus in El Salvador, Belgische schoolrapporten van jou en je zus (...), attesten van opleidingen en taallessen die jouw ouders en jouw meerderjarige zussen (...) en (...) hebben gevolgd in België en vijf artikels over de algemene situatie in Cuscatlan, La Libertad.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in de aanwezigheid van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde motieven die jouw ouders

aanhaalden ter staving van hun verzoek om internationale bescherming, waarvoor de beslissing definitief is. Je stelt dat jouw vader voor de busmaatschappij van je oma werkte en bedreigd werd (CGVS, p. 5). Deze feiten werden reeds door jouw ouders aangehaald in hun eerste verzoek om internationale bescherming (zie arrest toegevoegd aan het administratieve dossier). Het CGVS kan dan ook om de redenen vermeld in het arrest niet besluiten dat er in jouw hoofde elementen zijn die wijzen op een geïnduceerde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Verder vrees je dat je in geval van terugkeer door bendeleden zal worden geïnduceerd. Zo ben je bang dat ze jou zullen doden of gevangen nemen (CGVS, p. 5). Je vertelt verder dat je via vrienden op sociale media hebt vernomen dat Chico, een jongen uit jouw atletieclub, verdwenen is na jouw vertrek uit El Salvador (CGVS, p. 6). Er zijn in jouw verklaringen noch in die van de verzoeken van jouw ouders concrete indicaties te vinden dat de bendes jou zouden viseren. Zelf verklaar je nooit problemen te hebben gehad met een bende (CGVS, p. 5). Jouw vrees voor de bendes is niet concreet en hypothetisch.

Er werden geen andere elementen aangebracht tijdens jouw verzoek die een nieuw licht konden werpen op jouw verklaringen of de verklaringen die jouw ouders in het kader van hun verzoeken hebben afgelegd. De documenten die je voorlegde in het kader van jouw verzoek bevatten evenmin dergelijke elementen. De e-mail van jouw moeder betreft een nieuwsbericht over de arrestatie van leden van de bende MS-13, bende 18 en de Revolucionarios in Cuscatlan naar aanleiding van klachten van 14 slachtoffers. Uit niets blijkt dat deze arrestaties enig verband houden met de feiten die door jouw ouders werden aangehaald. De persartikels die je zelf neerlegde betreffen nieuwsberichten over de veiligheidssituatie in jouw woonplaats Cuscatlan, aldus jouw verklaring hierover (CGVS, p. 4). Deze informatie heeft geen betrekking op de feiten die jij of je ouders eerder hebben aangehaald en is op zich onvoldoende om aan te tonen dat jij het risico loopt om het slachtoffer te worden van geweld door bendes. Uit de twee foto's van jou en je zus kan geenszins worden afgeleid dat jouw familie problemen kende in El Salvador. Jouw schoolrapport, het schoolrapport van (...) en de attesten van de opleidingen die jouw ouders en jouw meerderjarige zussen in België hebben gevolgd geven enkel een indicatie van jullie integratie in België maar kunnen evenmin de beoordeling van de geloofwaardigheid van de vluchtmotieven van jouw ouders ombuigen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat je louter en alleen op basis van jouw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Je hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.retouraupaysapresunepisodemigratoire20210713.pdf>), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen

Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador_veiligheidssituatie20201012.pdf) en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen voeren in hun verzoekschrift een schending aan *“Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4 48/5.48/6 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 23 §1 en 46 van richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming, van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. van de rechten van de verdediging en van het recht op een doeltreffende voorziening in rechte.”*

2.2. Verzoekende partijen, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders, dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2021, getiteld *“niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”*, waarbij hun verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

2.3. Luidens artikel 57/1, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt *“Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”*

De ouders van verzoekende partijen dienden eerder een verzoek om internationale bescherming in. Hun verzoek werd definitief geweigerd bij 's Raads arrest nr. 254 404 van 11 mei 2021 omdat geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), en c) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

2.4. Artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet stelt o.a.: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van dien aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.5. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers' verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen laat op zich niet toe om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.6. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekende partijen geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissingen wordt respectievelijk voor eerste en tweede verzoekende partij op pertinente gronden gesteld:

"In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde motieven die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek om internationale bescherming, waarvoor de beslissing definitief is. Je stelt dat dat criminele bendes geld vroegen aan jouw vader maar dat hij hen dat niet kon geven waardoor er een grote bedreiging was in zijn hoofde (CGVS, p. 4). Deze problematiek werd reeds door jouw ouders aangehaald in hun eerste verzoek om internationale bescherming (zie arrest toegevoegd aan het administratieve dossier). Het CGVS kan dan ook om de redenen vermeld in het arrest niet besluiten dat er in jouw hoofde elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Verder vrees je dat je ingeval van terugkeer door bendeleden zal worden ontvoerd of verkracht (CGVS, p. 4). Er zijn in jouw verklaringen noch in die van de verzoeken van jouw ouders concrete indicaties te vinden dat de bendes jou zouden viseren. Zelf verklaar je nooit problemen te hebben gehad met bendes, wel zou je via nieuwsberichten en geruchten vernomen hebben dat er verkrachtingen en ontvoeringen plaatsvinden. Je kent zelf niemand die ontvoerd of verkracht is (CGVS, p. 4). Jouw vrees voor de bendes is niet concreet en hypothetisch. Over het feit dat je verklaarde dat je ervaren hebt dat de scholen in El Salvador niet zo goed zijn als hier kan hetzelfde gezegd worden. Hoe dan ook blijkt uit de verklaringen van jouw moeder en de door jouw voorgelegde foto dat je in El Salvador wel degelijk toegang had tot onderwijs, dat je er zwemlessen volgde en deelnam aan een dansoptreden in het zwembad (CGVS moeder, p. 5 en CGVS, p. 5).

Er werden geen andere elementen aangebracht tijdens jouw verzoek die een nieuw licht konden werpen op jouw verklaringen of de verklaringen die jouw ouders in het kader van hun verzoeken hebben afgelegd. De documenten die jouw broer voorlegde in het kader van jouw verzoek bevatten evenmin dergelijke elementen. De e-mail van jouw moeder betreft een nieuwsbericht over de arrestatie van leden van de bende MS-13, bende 18 en de Revolucionarios in Cuscatlan naar aanleiding van klachten van 14 slachtoffers. Jij vertelde dat er in het artikel melding gemaakt wordt van een man die op een bus van je oma werkte (CGVS, p. 4) maar uit de inhoud van het nieuwsbericht kan geen verband worden afgeleid met de door jouw ouders verklaarde problemen. De persartikels die jouw broer neerlegde betreffen nieuwsberichten over de veiligheidssituatie in jouw woonplaats Cuscatlan, aldus zijn verklaring hierover (CGVS, p. 4). Deze informatie heeft geen betrekking op de feiten die jij of jouw ouders eerder hebben aangehaald en is op zich onvoldoende om aan te tonen dat jij het risico loopt om het slachtoffer te worden van geweld door bendes. Uit de twee foto's van jouw en je broer kan geenszins worden afgeleid dat jouw familie problemen kende in El Salvador. Jouw schoolrapport, het schoolrapport van Douglas Emilio en de attesten van de opleidingen die jouw ouders en jouw meerderjarige zussen in België hebben gevolgd geven enkel een indicatie van jullie integratie in België maar kunnen evenmin de beoordeling van de geloofwaardigheid van de vluchtmotieven van jouw ouders ombuigen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat je louter en alleen op basis van jouw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Je hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.retouraupaysapresunepisodemigratoire20210713.pdf>), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi focus salvador. veiligheidssituatie 20201012.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi%20focus%20salvador.%20veiligheidssituatie%20201012.pdf)), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf>) en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdadgroepen, de

Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

en

“In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde motieven die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek om internationale bescherming, waarvoor de beslissing definitief is. Je stelt dat jouw vader voor de busmaatschappij van je oma werkte en bedreigd werd (CGVS, p. 5). Deze feiten werden reeds door jouw ouders aangehaald in hun eerste verzoek om internationale bescherming (zie arrest toegevoegd aan het administratieve dossier). Het CGVS kan dan ook om de redenen vermeld in het arrest niet besluiten dat er in jouw hoofde elementen zijn die wijzen op een geponde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Verder vrees je dat je ingeval van terugkeer door bendeleden zal worden gevisieerd. Zo ben je bang dat ze jou zullen doden of gevangen nemen (CGVS, p. 5). Je vertelt verder dat je via vrienden op sociale media hebt vernomen dat Chico, een jongen uit jouw atletiekclub, verdwenen is na jouw vertrek uit El Salvador (CGVS, p. 6). Er zijn in jouw verklaringen noch in die van de verzoeken van jouw ouders concrete indicaties te vinden dat de bendes jou zouden viseren. Zelf verklaar je nooit problemen te hebben gehad met een bende (CGVS, p. 5). Jouw vrees voor de bendes is niet concreet en hypothetisch.

Er werden geen andere elementen aangebracht tijdens jouw verzoek die een nieuw licht konden werpen op jouw verklaringen of de verklaringen die jouw ouders in het kader van hun verzoeken hebben afgelegd. De documenten die je voorlegde in het kader van jouw verzoek bevatten evenmin dergelijke elementen. De e-mail van jouw moeder betreft een nieuwsbericht over de arrestatie van leden van de bende MS-13, bende 18 en de Revolucionarios in Cuscatlan naar aanleiding van klachten van 14 slachtoffers. Uit niets blijkt dat deze arrestaties enig verband houden met de feiten die door jouw ouders werden aangehaald. De persartikels die je zelf neerlegde betreffen nieuwsberichten over de veiligheidssituatie in jouw woonplaats Cuscatlan, aldus jouw verklaring hierover (CGVS, p. 4). Deze informatie heeft geen betrekking op de feiten die jij of je ouders eerder hebben aangehaald en is op zich onvoldoende om aan te tonen dat jij het risico loopt om het slachtoffer te worden van geweld door bendes. Uit de twee foto's van jou en je zus kan geenszins worden afgeleid dat jouw familie problemen kende in El Salvador. Jouw schoolrapport, het schoolrapport van (...) en de attesten van de opleidingen die jouw ouders en jouw meerderjarige zussen in België hebben gevolgd geven enkel een indicatie van jullie integratie in België maar kunnen evenmin de beoordeling van de geloofwaardigheid van de vluchtmotieven van jouw ouders ombuigen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat je louter en alleen op basis van jouw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Je hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op <https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.retouraupaysapresunepisodemigratoire20210713.pdf>), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf>) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal aldus vast en oordeelt hij dat er in het kader van de verzoeken om internationale bescherming door verzoekende partijen geen eigen feiten zijn aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

De Raad stipt hierbij aan dat het criterium in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, geen dan wel eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen, ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen (Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, DOC 542548/001, p. 108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoek(st)er eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten immers bovendien van dien aard te zijn dat zij “een apart verzoek rechtvaardigen”.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partijen het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissing, doch zij ondernemen geen ernstige poging om deze motieven te ontkrachten of weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan de verzoekende partijen toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel manifest in gebreke blijven. Zij gaan immers niet of nauwelijks *in concreto* in op de motieven in de bestreden beslissingen, doch beperken zich louter tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek en hoofdzakelijk het verwijzen naar algemene landeninformatie, waarmee zij echter geen afbreuk doen aan of een ander licht werpen op de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen en gevolgtrekkingen.

Waar verzoekende partijen erop wijzen dat tweede verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud heeft verklaard dat er in de neergelegde e-mail “een meneer” wordt vermeld die werkt op een bus van haar grootmoeder en dat de protection officer haar geen verdere vragen heeft gesteld over het verband tussen de in de e-mail vermelde feiten en haar verhaal waardoor zij zou kunnen uiteenzetten waarom het Commissariaat-generaal rekening met deze e-mail diende te houden, kunnen zij niet overtuigen.

Uit de motivering van de bestreden beslissingen blijkt wel degelijk dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met deze e-mail. Er werd echter correct geoordeeld dat uit niets blijkt dat de hierin

vermelde arrestaties verband houden met de feiten die door de ouders, alsook door verzoekende partijen werden aangehaald.

Uit de vertaling van deze e-mail, aanwezig in het administratief dossier, blijkt dat hierin de namen van een aantal bendeleden die gearresteerd werden ingevolge klachten van slachtoffers die aangifte hebben gedaan van afpersing door bendes, worden opgegeven. Hieruit blijkt echter geenszins enige concrete link met de door verzoekende partijen en hun ouders aangehaalde persoonlijke problemen met de bendes. Uit de vertaling van het neergelegde artikel blijkt ook niet dat er sprake is van "een meneer" die werkt op de bus van verzoekers' grootmoeder. De Raad ziet dan ook niet in op welke wijze de neergelegde e-mail in verband kan worden gebracht met de specifieke en concrete feiten die door verzoekers' ouders en verzoekende partijen werden aangebracht. Verzoekende partijen bieden thans evenmin enige concrete toelichting op welke wijze de verklaring van tweede verzoekende partij in verband kan staan met de neergelegde e-mail.

Verzoekende partijen wijzen er ook op dat tweede verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud heeft verklaard dat één van haar vrienden, die voorkomt op een foto die zij aan de verwerende partij heeft overhandigd thans wordt vermist en de protection officer opnieuw geen verdere informatie heeft ingewonnen over de verdwijning ervan, hoewel tweede verzoekende partij verklaarde dat hij deze informatie via Facebook had vernomen en aldus gemakkelijk te verifiëren valt. Voor zover volgens verzoekende partijen dit eens te meer aantoont dat hun regio van herkomst bijzonder gevaarlijk blijkt, blijven zij in gebreke de concrete link met verzoekers' persoonlijke problemen aan te tonen. Er zijn in verzoekers' verklaringen noch in die van de verzoeken van hun ouders concrete indicaties te vinden dat de bendes hen zouden viseren. Zelf verklaarden zij immers persoonlijk nooit problemen te hebben gehad met een bende. Ter terechtzitting wordt door verzoekende partijen een aanvullende nota neergelegd met hierbij gevoegd informatie over de personen die zijn aangetroffen op een clandestiene begraafplaats en ingevolge bendegeweld om het leven zijn gekomen. De Raad stelt vast dat deze informatie niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zodat deze stukken conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging worden genomen, aangezien de Raad geen kennis kan nemen van de precieze inhoud ervan, noch van een mogelijke link met verzoeker.

Volgens verzoekende partijen was de moord van verzoekers vriend een gegeven waarmee rekening diende te worden gehouden en getuigt dit van "een risico op vervolging" in geval van terugkeer. Opnieuw blijkt hieruit niet op welke wijze de neergelegde informatie in verband kan worden gebracht met de specifieke en concrete feiten die door verzoekers' ouders en verzoekende partijen werden aangebracht. Verzoekende partijen verstrekken ook het verzoekschrift desbetreffend evenmin enige concrete toelichting.

Waar verzoekende partijen van mening zijn dat de neergelegde persartikels de veiligheidssituatie in hun regio van herkomst betreffen en aldus van rechtstreeks belang zijn voor hen, waardoor de verwerende partij deze niet zomaar kan verwerpen zonder de inhoud ervan te analyseren moet worden opgemerkt dat uit deze artikels evenmin een concrete link kan worden gemaakt met de door verzoekende partijen en hun ouders aangehaalde vervolgingsfeiten. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven hiertoe in gebreke.

De persartikelen kaderen binnen de algemene (veiligheids)situatie in El Salvador. De Raad betwist niet dat het geweld er wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenschappelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel. Deze algemene landeninformatie volstaat evenwel op zich niet om aan te tonen dat verzoekers' nood hebben aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De nood aan bescherming is immers afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak en deze moeten verzoekers *in concreto* aannemelijk maken. Hoewel verzoekers een inspanning hebben gedaan om hun verzoek om internationale bescherming met documenten te staven, volstaan voormelde stukken wegens hun inhoud in deze stand van zaken niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. De persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging is immers determinerend om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat een verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De stelling dat het administratieve

dossier geen informatie over de situatie in verzoekers' plaats van herkomst bevat is derhalve niet relevant.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas is verzoekers' betoog dat zij in El Salvador geen bescherming kunnen krijgen van autoriteiten en politie dan ook niet dienstig.

Verzoekende partijen stellen dat de verwerende partij zich wat de veiligheidssituatie betreft heeft gebaseerd op een verslag van 12 oktober 2020 om te concluderen dat het niveau van het geweld niet overstemt met dat van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, herinnerde de Raad er bij arrest nr. 254 404 ook aan dat *“enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).”*

De Raad oordeelde dat bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is.

Na zorgvuldige lezing van de omstandige motivering in de bestreden beslissingen en de beschikbare informatie, dringt eenzelfde conclusie zich op.

Verzoekende partijen brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop de analyse van de bestreden beslissingen is gebaseerd niet langer actueel of correct zou zijn. De door hen in het verzoekschrift aangehaalde informatie, het persartikel met betrekking tot de ontdekking van een clandestien graf dat wijst op het ter plaatse aanwezige bendege geweld is zoals gesteld niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zodat deze stukken conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging worden genomen, aangezien de Raad geen kennis kan nemen van de precieze inhoud ervan. De algemene informatie over het gebrek aan bescherming door politie en autoriteiten, ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

Voor zover verzoekende partijen de informatie die zij per aanvullende nota bijbrengen willen laten gelden teneinde een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet aan te tonen, dient er op te worden gewezen dat gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, niet wordt betwist dat het bendege relateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. Het geweld waaraan de bendes zich schuldig maken wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Naast dit crimineel geweld is er ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds. Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van September 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich

schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14). Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving daarom willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in verzoekers' geval geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt. Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoekende partijen in het kader van hun verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hen een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.8. De Raad kan de bestreden beslissingen slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF